

ਪੂਰੀ ਬੈਚ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਐਰਿਕ ਵੈਸਟਨ ਸੀਜੇ, ਖੋਸਲਾ, ਅਤੇ ਫਲਸੋ, ਜੇ. ਜੇ.

* ਵਿਸ਼ਵ ਨਾਥ ਉਰਫ ਭੋਲੂ, - ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਟ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼ਿਮਤੀ ਸੀਤਾ ਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 61 ਆਫ 1949

j ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ (1870 ਦਾ VII), ਸੈਕਸ਼ਨ 7 (iv) (c), 7 (v)

ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ I[^] ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵੇਚੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਸੈਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ—ਕੋਰਟ-ਫੀਸ—ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਭਾਵੇਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 (iv) (ਸੀ) ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। (v) ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚੀ I, ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ II।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ 4 ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 7 (iv) (iv) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। c) ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਦਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਹਤ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ।

29 ਜੁਲਾਈ 1949 ਨੂੰ ਜਸਟਿਸ ਕਪੂਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, 1949 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 103 ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੀ ਐਕਸ ਰਾਮ, ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਨੇ ਵਧੀਆਂ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਤੀ. 28 ਜਨਵਰੀ 1949 ਦੇ ਦਿਨ, ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੁ. ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ 13,643 ਦੀ ਸਹੀ ਕੀਮਤ ਸੀ, ਪਰ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਰੁ. 29,188-14-3 ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 7 (ਵੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ (24 ਜੁਲਾਈ 1948) ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

ਡੀਆਰ ਮਨਚੰਦਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਸੀ ਐਲ ਅਗਰਵਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਫੁਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਕੀ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ , ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ 7 (iv) (c)

ਇਹ *ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੀਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ, ਮਾਮਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਠਿਆ। ਮੁਦਈ ਵਿਸ਼ਵ ਨਾਥ, ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ, ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅਵਾਰਡਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਫਰਮਾਨ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਦ ਹਨ।
ਉਹ ਵੀ

ਖੋਸਲਾ ਜੇ. ਦੇ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਿਤਾ ਕਾਹਨ ਚੰਦ ਦੀ ਸੀ

1 ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀਤਾ ਬਾਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ। 20,000 ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 21 ਅਗਸਤ 1945 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਸਰਾ ਅਵਾਰਡ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀਤਾ ਬਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਰੁਪਏ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 21 ਅਗਸਤ 1945 ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀਤਾ ਬਾਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 29,000 ਅੰਡ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ

ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਣ ਅਤੇ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਮਾਰਚ 1947 ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀਤਾ ਬਾਈ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ।

ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਨਾਥ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਅਤੇ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਹਰੇਕ ਰਾਹਤ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਰੱਖੀ। 130 ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸੇ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ। ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਕਾਫੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਅਰਥਾਤ, 42.831-14-3 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ VII, ਨਿਯਮ 11, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿਸ਼ਵ ਨਾਥ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਾਇਸ ਭੋਲੂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। @: ". , ਕੱਟ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ , ਪਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਈ ^ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ* ਦੂਜੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਡਵੈਲਰੇਮ ਖੋਸਲਾ ਜੇ. ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (v) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਫਲਸ਼ੋ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਫੀ ਲੰਮੀ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਦੂਜੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵੱਖਰਾਪਣ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਲੋੜ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ (ਅਨੁਸਾਰੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਰਾਹ)) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀਤਾ ਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ। ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਾਹਤ ਧਾਰਾ 7 (iv) (c) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁੜ-ਲਈਫ ਦੇ ਨਾਲ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਰਾਹਤ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 7 (v) ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਰਾਹਤ ਹੈ। , ਆਰਟੀਕਲ 1, ਦਾ. ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ.

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀਤਾ ਬਾਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਮੁਦਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਸਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬੰਧਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(iv)(c) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਵਿਘਵਾ ਨਾਥ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਈ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਏ. 1. ਆਰ. 1930 ਉਰਫ਼ ਭੋਲੂ ਅਵਧ, ਪੰਨਾ 104 ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀਤਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ । ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੁੱਛਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਗੱਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ

ਖੋਸਲਾ ਜੇ. ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ 7 (iv) (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1945 ਪਟਨਾ, ਪੰਨਾ 421 ਵਿੱਚ, ਹਿੰਦੂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ

ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਬੇਗਾਨੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫਰਮਾਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੇ ਰਾਹ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਵੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ। ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਮੰਗਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। (iv) (c)। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਏਆਈਆਰ 1949 ਪਟਨਾ, ਪੰਨਾ 363 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ 7 (iv) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੀ ਮੰਗੀ ਸੀ। ਏਆਈਆਰ 1951 ਉੜੀਸਾ, ਪੰਨਾ 10 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਪੱਤਰ ਨੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (iv) (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਕੇਸਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ; ਏਆਈਆਰ 1944 ਅਵਧ, 118, ਆਈਐਲਆਰ 16 ਪੈਟ. 766, ਏਆਈਆਰ 1940. ਮੈਡ. 113, ਏਆਈਆਰ 1949 ਮੈਡ. 105 ਅਤੇ ਏਆਈਆਰ 1946 ਬੋਮ. 363। ਇਹ ਸਾਰੇ ਕੇਸ, ਵਿਸ਼ਵ ਨਾਥ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਉਰਫ਼ ਭੋਲੂ ਮਦਰਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 (iv-A) ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, . v : ਐਕਟ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ ਬਾਈ ^V ਹੋਰ* ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। AIR 1944 ਅਵਧ, 118 ਵਿੱਚ ਖੋਸਲਾ ਜੇ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 (iv-A) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਏਆਈਆਰ ਵਿੱਚ .1940 ਮੈਡ. 113 ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ ਧਾਰਾ 7 (iv-A) ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਜਨਬੀ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਏਆਈਆਰ 1949 ਵਿੱਚ ਮੈਡ. 105 ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਨੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਲੱਗ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (v) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ILR 16 ਪੈਟ. 766 ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਵੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਡੀਡ ਆਫ ਤੋਹਫੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਵਧ ਕੇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੂਬਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਥਿਤੀ ਸੈਸ਼ਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੀ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (iv)(c) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ,

ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਅਗਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 7 (iv) (c) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ pf ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪੌਜ਼ ਲਈ ਮੁੱਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਟ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਵੱਲ ਵੀ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਪਨਾਮ ਭੋਲੂ ਰੁਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੱਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ,

ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ ਸੀਤਾ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੀ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੁਸੀਂ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਫਿਕਸ ਕਰੋ

ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖੋਸਲਾ ਜੇ. ਫਿਰ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਮੁੱਲ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੀ ਮੁੱਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੂਟ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 8 ਅਤੇ 9 ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (iv) (c) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਿੰਨ ਹਾਲੀਆ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 9 ਦਾ ਧਾਰਾ 8 ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਵੀ ਮੁੱਲ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਾਹਤ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਏਆਈਆਰ 1946 ਲਾਹ. 94 ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਪਾਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੇ ਰਾਹ ਤਿੰਨ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 10 ਰੁਪਏ ਨਿਆ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰੱਖੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 101 ਰੁਪਏ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਮੁੱਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ 10 ਰੁਪਏ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ *Al R, 1949 Lah* ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 10 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਏਆਈਆਰ 1949 ਲਾਹ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 116. ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 130 ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮਦਾਰ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਮੁੱਲ 1942 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਤਾਰੀਖ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਥਿਤੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਵਿਸ਼ਵ ਨਾਥ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਐਲ ਲਈ ਬਬੋਲੂ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਦੇਸ਼ ਜੋ ਮੁਦਈ ਚੁਣਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਸੂਟਸ ਵੈਲਯੂਏਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁੱਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਖੋਸਲਾ ਜੇ. ਕਿ ਮੁਦਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨਮਾਨੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 376.

* ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਏਆਈਆਰ 1949 ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਨਾ 116 'ਤੇ 116. ਪਟਨਾ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਅਭਿਆਸ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਮਨਮਾਨੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਏਆਈਆਰ 1951 ਉੜੀਸਾ, ਪੰਨਾ 10, ਏਆਈਆਰ 1945 ਪੈਟ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

421 ਅਤੇ ਏਆਈਆਰ 1944 ਪੈਟ. 17, ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੇਠਾਂ ਦੇਵਾਂਗਾ:-

- 4 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ
ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ
* ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,
ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (iv)(c) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ

ਦੱਸੇ ਗਏ ਰਿਲੀਫ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਸਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਫਲਸ਼ੇ, ਜੇ. ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖ ਐਡ ਭਰਾ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ. ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

! ਵੈਸਟਨ, ਸੀਜੇ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

855 HC—600—22-12-52—CP & S, ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਿਮਲਾ।